

**Sygn. akt VII K 843/15**

## WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 lipca 2018 roku

Sąd Rejonowy w Piotrkowie Tryb. VII Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Jolanta Korkus

Protokolant: stażysta K. P.

w obecności Prokuratora Cezarego Zawadzkiego

po rozpoznaniu w dniach: 21 marca 2016 roku, 11 maja 2016 roku, 2 września 2016 roku, 24 października 2016 roku, 5 grudnia 2016 roku, 2 marca 2017 roku, 13 lipca 2017 roku, 17 listopada 2017 roku, 27 kwietnia 2018 roku, 28 maja 2018 roku, 17 lipca 2018 roku i 27 lipca 2018 roku,

sprawy K. W. (1) s. K. i I. z domu M. ur. (...) w P.

### **oskarżonego o to, że:**

w dniu 4 kwietnia 2015 r. w m. B. nr (...) umyślnie spowodował uszkodzenie ciała Z. W. w ten sposób, że bił go rękoma, kopał nogami po całym ciele, polewał wodą w wyniku czego Z. W. doznał obrażeń ciała w postaci złamania kości nosa, głębokiego otarcia skóry grzbietu nosa, zasinienia okularowego powiek obu oczu, stłuczenia małżowiny usznej i okolicy za małżowinowej prawej z zasinieniami, krwiaka prawej jamy bębnekowej, stłuczenia czoła po stronie lewej z wybroczynami krwawymi, stłuczenia okolicy sutka prawego z dużym krwiakiem podskórnym, dwóch stłuczeń okolicy podobojczykowej lewej z zasinieniami, stłuczenia śródbrzusza prawego z zasinieniem, stłuczenia okolicy poniżej pachy prawej z rozległym krwiakiem, złamania żebra VII po stronie lewej, stłuczenia przedramienia lewego z dużym zasinieniem, stłuczenia łokcia i przedramienia prawego z masywnym krwiakiem sięgającym od ramienia do grzbietu śródreżca, stłuczenia i krwiaka tylnej powierzchni uda prawego, które to obrażenia spowodowały naruszenie czynności narządów ciała powyżej dni siedmiu

### **tj. o czyn z art. 157 § 1 kk**

1. oskarżonego K. W. (1) od popełnienia zarzuczonego mu czynu uniewinnia;
2. kosztami postępowania obciąża skarb Państwa.

Sygn. akt VII K 843/15

## UZASADNIENIE

K. W. (1) został oskarżony o to, że w dniu 04.04.2015 r. w miejscowości B. nr (...) umyślnie spowodował uszkodzenie ciała Z. W. w ten sposób, że bił go rękoma, kopał nogami po całym ciele, polewał wodą, w wyniku czego Z. W. doznał obrażeń ciała w postaci złamania kości nosa, głębokiego otarcia skóry grzbietu nosa, zasinienia okularowego powiek obu oczu, stłuczenia małżowiny usznej i okolicy zamałżowinowej prawej z zasinieniami, krwiaka prawej jamy bębnekowej, stłuczenia czoła po stronie lewej z wybroczynami krwawymi, stłuczenia okolicy sutka prawego z dużym krwiakiem podskórnym, dwóch stłuczeń okolicy podobojczykowej lewej z zasinieniami, stłuczenia śródbrzusza prawego z zasinieniem, stłuczenia okolicy poniżej pachy prawej z rozległym krwiakiem, złamania żebra VII po stronie lewej, stłuczenia przedramienia lewego z dużym zasinieniem, stłuczenia łokcia i przedramienia prawego z masywnym

krwiakiem sięgającym od ramienia do grzbietu śródreżca, stłuczenia i krwiaka tylniej powierzchni uda prawego, które to obrażenia spowodowały naruszenie czynności narządów ciała na okres powyżej 7 dni

t.j. o czyn z art. 157§1kk.

Oskarżony K. W. (2) jest funkcjonariuszem (...) W 2013 r. pracował w K. P. we W.. W dniu 04.04.2013 r. do K. P. we W. zgłosiła się A. B. i złożyła zawiadomienie o znęcaniu się psychicznym nad nią przez jej konkubenta Z. W.. Notatkę służbową z tego zgłoszenia sporządził oskarżony. Inny funkcjonariusz odebrał zeznania od pokrzywdzonej i zostało wszczęte dochodzenie w sprawie o przestępstwo z art. 207 § 1 kk na szkodę A. B.. Z uwagi na okoliczność, że A. B. wycofała wcześniejsze zeznania przeciwko Z. W. dochodzenie zostało umorzone. Autorem postanowienia o umorzeniu był oskarżony. Zostało ono zatwierdzone przez Prokuratora w dniu 17.06.2013r.

W stosunku do A. B. zostało wszczęte postępowanie o przestępstwo z art. 238 §1 kk w zb. z art. 233 §1 kk.

W dniu 03.10.2013r. do (...) (...) w P. wpłynął wniosek pełnomocnika A. B. o podjęcie umorzonego postępowania w przedmiocie znęcania się nad A. B. przez Z. W.. Postanowieniem z dnia 29 października 2013 r. w sprawie (...) Prokurator (...) (...) w (...). podjął na nowo umorzone uprzednio dochodzenie. W międzyczasie A. B. rozstała się ze Z. W.. W trakcie konkubinatu ze Z. W. wybudowali budynek w miejscowości B., w którym na parterze znajdował się sklep spożywczy prowadzony przez A. B., a na piętrze mieszkanie. Początkowo zajmowali je wspólnie, lecz na skutek agresji Z. W. A. B. z córką się stamtąd wyprowadziła. Nadal jednak prowadziła sklep na parterze.

W dniu 24 lutego 2014 r. wpłynął do Sądu (...) w (...) akt oskarżenia przeciwko Z. W. o popełnienie dwóch przestępstw. Po pierwsze przestępstwa z art. 207 §1kk w zb. z art. 157 §2 kk w zw. z art. 11 §2 kk polegającego na tym, że w okresie od lipca 2008 r. do listopada 2013 r. w miejscowości B. nr (...) gm. C., znęcał się fizycznie i psychicznie nad swoją konkubiną A. B. w ten sposób, że będąc pod wpływem alkoholu wszczynał awantury w domu, w trakcie których używał wobec pokrzywdzonej słów wulgarnych powszechnie uznawanych za obelżywe, szarpał, popychał, ciągnął za włosy, groził pozbawieniem życia trzymając w ręku nóż, niszczył mienie domowe, wyganiał z domu, zaś w dniu (...)r. dokonał pobicia pokrzywdzonej, w wyniku którego doznała obrażeń ciała w postaci – pasmowate otarcia skóry we wcięciu szyi o wymiarze 1x2 cm, drobnoplamiste zasinienie nad okolicą rękodojczy mostka, drobnoplamiste zasinienie na przedniej powierzchni ramienia prawego, które to obrażenia spowodowały naruszenie czynności narządów jej ciała trwające nie dłużej niż 7 dni.

Po drugie o czyn z art. 190 §1 kk polegający na tym, że w dniu 31 grudnia 2013 r. w miejscowości B. nr (...) gm. C. kierował pod adresem A. B. groźby pozbawienia życia, powodując w osobie pokrzywdzonej uzasadnioną obawę, że zostaną spełnione. Rozprawy odbywały się w terminach 05.06.2014 r., 19.08.2014r., 09.10.2014 r., 11.12.2014 r. i postępowanie sądowe było w toku.

(akta sprawy Sądu (...) w P. (...))

Po rozstaniu ze Z. W. A. B. i K. W. (1) nawiązali bliższą znajomość i od września 2013r. stworzyli związek konkubencki.

(wyjaśnienia oskarżonego k. 34-35 akt (...), k. 36 odwrót-37 odwrót, zeznania A. B. k. 3-3odwrót, k. 5-6odwrót akt (...) akt (...))

W dniu 30 lub 31 marca 2015 r. doszło do kolejnego incydentu między A. B. a Z. W.. A. B. weszła do mieszkania zajmowanego przez Z. W. sprawdzić jakie urządzenia przeciążają instalację elektryczną, gdyż na parterze budynku następowało często „wyskakiwanie” korków. W mieszkaniu wyłączyła jakieś urządzenia. Z. W. był obecny w mieszkaniu. W sposób wulgarny wyganiał ją z mieszkania, a gdy schodziła ze schodów kopnął ją nogą w plecy. W wyniku tego kopnięcia A. B. doznała stłuczenia okolicy łędźwiowej prawej z podbiegnięciem o wymiarach 4x2,5 cm (koloru sinego z żółtą obwódką). Obrażenia te spowodowały naruszenie czynności narządów jej ciała na okres poniżej 7 dni. O ten czyn kwalifikowany z art. 157 § 2 kk toczyło się odrębne postępowanie. Prokurator objął ten czyn ściganiem z urzędu. Wyrokiem Sądu (...) w P. z dnia (...)r. w sprawie (...) uznał Z. W. za winnego popełnienia przestępstwa z art.

157 § 2 kk w zw. z art. 4 § 1 kk polegającego na tym, że w dniach 30-31 marca 2015 r. w miejscowości B. nr (...) kopnął w plecy A. B. powodując u niej obrażenia ciała w postaci stłuczenia okolicy łędźwiowej prawej z podbiegnięciem o wymiarach 4×2,5 cm (koloru sinego z żółtą obwódką) naruszające czynności narządów jej ciała na okres poniżej 7 dni.

(zeznania A. B. k. 3-3odwrot, k. 5-6odwrot akt (...), k. 213-214 odwrot, opinia lekarska k. 11-12 akt (...), akta sprawy (...)

W dniu 04.04.2015 r. była W. (...) przed świętem (...). K. W. (1) z A. B. i jej córką pojechali do Ł. na zakupy. Wrócili do sklepu w B. około godziny 14:00. W sklepie była pracownica K. K. (2). Rozładowali zakupy i oskarżony pojechał do kolegi. Po około godzinie wrócił z kolegą do sklepu. Kolega zrobił zakupy i pojechali do cukierni. Około godziny 17:00 oskarżony ponownie przyjechał do sklepu.

A. B. z oskarżonym też mieli zamiar już wracać do domu. Oskarżony usiadł na zapleczu.

Z mieszkania Z. W. dobiegała głośna muzyka. A. B. poszła na górę do mieszkania W., zwrócić mu uwagę, żeby ściszył za głośną muzykę. Z. W. był znowu pijany, coś do niej burknął, złapał ją za przedramię i włosy, chciał ją wypchnąć z mieszkania i w wulgarny sposób ją wyganiał. Ona mu się wyrwała. On wtedy zamachnął się na nią prawą ręką z pięści, aby uderzyć ją w twarz. Ona się wtedy „wściekła”. Zaczęła bić go pięściami, przewróciła go, kopła go nogami po całym ciele. Z. W. się nie bronił. Połała go wodą z czajnika. W. podarł jej bluzkę i groził że „upierdoli” jej policjanta. W wyniku pobicia Z. W. A. B. doznała stłuczenia i powierzchownych otarć naskórka i zdrapania w okolicach tzw. kostek pięści prawej –czyli stawów śródrečno-paliczkowych palców II-V reki prawej, drobnych otarć naskórka grzbietu stawu międzypaliczkowego bliższego palca IV ręki prawej.

(zeznania A. B. k. 3-3odwrot, k. 5-6odwrot akt (...), k. 213-214 odwrot, opinia lekarska k. 11-12)

W czasie gdy A. B. była w mieszkaniu Z. W. oskarżony K. W. (1) przebywał w sklepie i rozmawiał ze swoim znajomym z pracy P. G. (1). A. B. zeszła na dół i pojechała z oskarżonym do jego rodziców.

(wyjaśnienia oskarżonego k. 34-35 akt (...), k. 36 odwrot-37 odwrot, zeznania P. G. (1) k. 64-64 odwrot, k. 22 zbiór (...) zeznania K. K. (2) k. 64 odwrot 65 odwrot, k. 19-20 zbiór C)

Po pewnym czasie Z. W. zszedł z mieszkania do sklepu i krzyczał, że został pobity przez K. W. (1). Widać było na nim ślady obrażeń.

(zeznania K. K. (2) k. 64 odwrot 65 odwrot, k. 19-20 zbiór (...) zeznania P. G. (2) k. 62 odwrot k. 15-16 zbiór (...) zeznania J. D. k. 63 odwrot-64, k. 17 zbiór (...) zeznania P. G. (1) k. 64-64 odwrot, k. 22 zbiór (...)

Pokrzywdzony Z. W. około godziny 19:20 zadzwonił do konkubenta swojej córki T. M.. Poprosił go, żeby do niego przyjechał, bo został pobity przez K. W. (1). T. M. przyjechał do Z. W. około godziny 20:00. Wtedy było już u pokrzywdzonego pogotowie ratunkowe, które zabrało go do szpitala. T. M. pojechał tam także. Jednocześnie powiadomił Policję o pobiciu Z. W..

(zeznania T. M. k. 1-2 zbiór (...) k. 152-154)

Do szpitala został skierowany patrol Policji w składzie (...). Funkcjonariusze Policji rozmawiali ze Z. W.. Stwierdzili, że był bardzo pijany. Miał bełkotliwą mowę i trudności ze sformułowaniem myśli. Zdołał im jednak powiedzieć, że pobił go K. W. (1) w jego mieszkaniu, ale nie powiedział, o której godzinie. W. powiedział im jeszcze, że wypił 3 piwa. Z. W. odmówił poddaniu się badaniu na stan trzeźwości.

(zeznania K. W. (3) k. 66-67 odwrot, zeznania A. S. k. 66, notatka służbowa k. 1)

W związku z tym, że pokrzywdzony wskazał jako sprawcę pobicia funkcjonariusza Policji do przebywającego na izbie przyjęć szpitala (...) udał się M. D. funkcjonariusz Policji, który koordynował pracę zespołu do walki z korupcją. Również zauważył, że pokrzywdzony jest bardzo nietrzeźwy. Od Z. W. dowiedział się, że do godziny 20:00 W. wypił

kilka piw. W. odmówił badania na stan trzeźwości. Powiedział, że W. zobaczył około godziny 12:00. Robił mu zdjęcia. Po chwili W. przyszedł do jego mieszkania i go pobił.

( zeznania M. D. k. 67-67 odwrót, notatka k. 60)

W szpitalu (...) lekarce, która udzielała mu pomocy medycznej podał informację, że pamięta okoliczności zdarzenia, przyznaje, że pił alkohol. Został pobity u siebie w mieszkaniu przez znanego sobie mężczyznę. Wywiad lekarski był sporządzony w dniu 04.04.2015 r. o godz. 23:17.

( historia zdrowia i choroby k. 14)

W wyniku pobicia Z. W. doznał:

- złamania kości nosa,
- głębokiego otarcia skóry grzbietu nosa,
- zasinienia okularowe powiek obu oczu,
- stłuczenie małżowiny usznej i okolicy zamałżowinowej prawej z zasinieniami,
- krwiaka prawej jamy bębenkowej,
- stłuczenia czoła po stronie lewej z wybroczynami krwawymi,
- stłuczenie okolicy sutka prawego z dużym krwiakiem podskórnym,
- dwa stłuczenia okolicy podobojczykowej lewej z zasinieniami,
- stłuczenie śródbrzusza prawego z zasinieniem,
- stłuczenie okolicy poniżej pachy lewej z rozległym krwiakiem,
- złamanie żebra VII po stronie lewej,
- stłuczenie przedramienia lewego z dużym zasinieniem,
- stłuczenie łokcia i przedramienia prawego z masywnym krwiakiem sięgającym od ramienia do grzbietu śródreża, stłuczenie i krwiak tylnej powierzchni uda prawego.

Powyższe obrażenia spowodowały naruszenie czynności narządów ciała pokrzywdzonego na okres powyżej 7 dni.

( opinia lekarska k. 15-16)

Na miejscu zdarzenia podczas oględzin nie ujawniono śladów świadczących o obecności oskarżonego w mieszkaniu Z. W..

( protokół oględzin k. 2-4, zdjęcia płyta k. 7)

A. B. nie jest chora psychicznie ani upośledzona umysłowo. U A. B. występują zaburzenia adaptacyjne z kręgu tzw. nerwicowych.

( opinia sądowno-psychiatryczna k. 162-164 odwrót)

Sprawność intelektualna A. B. pozostaje na poziomie przeciętnym, w granicach pełnej normy intelektualnej. Nie występują u świadka zaburzenia w obrębie zdolności postrzegania, zapamiętywania i odtwarzania spostrzeżeń.

Reakcja orientacyjna jest u świadka prawidłowa, uwaga dowolna o zadowalającej trwałości i zakresie, pamięć świeża mierzona w oparciu o ocenę jednostek symbolicznych, zdolności ich przechowywania i operowania na nich – przeciętna. Tym samym brak jest przesłanek pozwalających na wyprowadzenie wniosków o możliwości wystąpienia u świadka czynników czy mechanizmów skutkujących zwiększonym prawdopodobieństwem konfabulacji. Świadek nie ujawnia skłonności do konfabulowania.

Z psychologicznego punktu widzenia trudno wskazać na jednoznaczne przesłanki sugerujące kłamstwa i zmyślenia, świadek nie prezentuje w wypowiedziach typowych emblematów kłamstwa.

Z psychologicznego punktu widzenia brak jest podstaw do uznania zeznań świadka za psychologicznie niewiarygodne. Należy zakładać, że są one względnie miarodajnym źródłem informacji o przedmiotowych zdarzeniach w perspektywie wyłącznie psychologicznej.

(opinia psychologiczna k. 217)

Pokrzywdzony Z. W. nie jest chory psychicznie ani upośledzony umysłowo. Z. W. jest osobą prezentującą cechy zaburzeń osobowości oraz uzależnioną od alkoholu. Prawomocnym wyrokiem Sądu (...) w(...)z dnia (...) r. w sprawie (...) Z. W. został uznany za winnego popełnienia przestępstwa z art. 207 § 1 kk i art. 157 § 2 kk w zw. z art. 11 § 2 kk na szkodę A. B..

(opinia sądowo- psychiatryczna k. 145-147, wyrok k. 390, k. 483 akt (...))

Pokrzywdzony Z. W. zmarł z powodu choroby w dniu 02.05.2018 r.

(notatka urzędowa k. 138, kopia odpisu aktu zgonu k. 147 akt(...))

Oskarżony K. W. (1) nie był nigdy karany.

(karta karna k. 51)

Oskarżony K. W. (1) nie przyznał się do popełnienia zarzuconego mu czynu. Wyjaśnił, że W. pobiła jego partnerka A. B. w obronie własnej. Oskarżony nie wchodził do mieszkania W.. W. pomawia go o różne rzeczy wysyłając donosy do K. (...)w Ł. i (...) w Ł.. W. pomawiał też oskarżonego o molestowanie jego córki. Przez MOPS było prowadzone postępowanie w tym zakresie. Do A. W. wielokrotnie mówił, że zniszczy oskarżonego. Pokrzywdzony jest uzależniony od alkoholu, wielokrotnie przychodził do sklepu i urządzał awantury. Został skazany za znęcanie się nad A. B.. Między A. B. a W. jest konflikt pod wielu lat. To oskarżony nakłonił A. B. do złożenia zawiadomienia o znęcaniu się nad nią przez pokrzywdzonego.

(wyjaśnienia oskarżonego K. W. (1) k. 34-35 zbiór A, k. 36 odwrót- 37 odwrót)

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego stwierdzając, że w sprawie nie ma przekonujących dowodów potwierdzających winę oskarżonego.

Do zeznań pokrzywdzonego Z. W. należy podejść z dużą ostrożnością. Dla oceny wiarygodności relacji pokrzywdzonego o przedmiotowym zdarzeniu należy wziąć pod uwagę stopień nietrzeźwości pokrzywdzonego w tym czasie. W czasie zdarzenia pokrzywdzony był w stanie nietrzeźwym. W szpitalu odmówił badania na stan trzeźwości. W związku z tym nie jest możliwe ustalenie stopnia nietrzeźwości pokrzywdzonego w chwili czynu, a ma to bardzo istotne znaczenie dla oceny jego wiarygodności. Jeśli chodzi o informacje na temat tego ile wypił alkoholu jego relacje są rozbieżne. Funkcjonariuszom Policji K. W. (3) i A. S. powiedział, że wypił trzy piwa. M. D. powiedział, że do godziny 20:00 wypił kilka piw. Na rozprawie przed sądem przyznał się tylko do wypicia dwóch piw. Taka relacja jest dla sądu niewiarygodna zważywszy na duży stopień nietrzeźwości pokrzywdzonego w chwili rozmów w szpitalu z funkcjonariuszami Policji, którzy zgodnie wskazywali na duży stopień nietrzeźwości pokrzywdzonego powodujący zmiany w zachowaniu i trudności w wypowiedzi. W związku z tym Sąd powziął wątpliwość, czy ze względu

na stopień upojenia alkoholowego pokrzywdzony był w ogóle zdolny do spostrzeżenia kto do niego przyszedł i go pobił. Ponadto pokrzywdzony miał motyw do tego, aby obciążać oskarżonego swoimi zeznaniami. Pokrzywdzony postrzegał oskarżonego jako osobę, która zniszczyła mu życie. Po latach angażowania emocji i pieniędzy w związek z A. B. został przez nią porzucony i A. B. związała się następnie z oskarżonym, a pokrzywdzony został z niczym. Z treści pism kierowanych przez Z. W. do (...), K. (...) w Ł., M. (...) w P. czy e-maili kierowanych do A. B. wyziera wprost patologiczna nienawiść pokrzywdzonego do K. W. (1) ( k.36-51 akt (...) Z. W. w obu sprawach zawisłych przed tutejszym Sądem (...)i (...), w których występował jako oskarżony został uznany za osobę niewiarygodną i skazany za przestępstwa przeciwko A. B.. Oględziny miejsca zdarzenia wykonane w krótkim czasie po pobiciu pokrzywdzonego nie ujawniły śladów świadczących o obecności oskarżonego w mieszkaniu Z. W. w szczególności nie ujawniono żadnych odcisków palców oskarżonego na sprzętach w mieszkaniu pokrzywdzonego. Z tych wszystkich względów Sąd negatywnie ocenił zeznania Z. W. i stwierdził, że nie mogą one być podstawą czynienia ustaleń faktycznych w sprawie.

Sąd zaaprobował zeznania A. B.. W ocenie Sądu są one wiarygodne. W marcu i kwietniu 2015 r. w toku było postępowanie przeciwko Z. W. o znęcanie się nad A. B. ( sprawa sygn. akt (...)). Mimo to „pokrzywdzony” nadal nadużywał alkoholu i stosował przemoc wobec A. B.. Prowadzone przeciwko niemu postępowanie karne w żaden sposób nie wpłynęło na jego zachowanie i nie powstrzymało go przed kolejnymi aktami agresji wobec byłej konkubiny. Dlatego nie dziwi Sądu, że zdesperowana kobieta zauważywszy, że po raz kolejny może być pobita przez byłego partnera sama zareagowała agresją i zastosowała przemoc fizyczną wobec Z. W. czyli go po prostu pobiła. Fakt, że A. B. zadawała ciosy pokrzywdzonemu świadczą obrażenia na jej prawej ręce opisane w opinii lekarskiej. Okoliczność, że A. B. potrafiła niekiedy zareagować agresywnie potwierdzają informacje zawarte w aktach sprawy (...) Była sytuacja, że w trakcie jednej z awantur, którą Z. W. wywołał w sklepie (...) uderzyła go przy klientach pięścią w twarz tak, że się zalała krwią. A. B. przyznała tę okoliczność, jak również potwierdzają ją świadkowie w sprawie (...) k. 219, k. 272, k. 273, k. 297v). Biegły psycholog również ocenił, że zeznania A. B. z psychologicznego punktu widzenia są wiarygodne. Z psychologicznego punktu widzenia trudno wskazać na jednoznaczne przesłanki sugerujące kłamstwa i zmyślenia, świadek nie prezentuje w wypowiedziach typowych emblematów kłamstwa. Sąd przy (...) miał także na uwadze fakt, że A. B. i K. W. (1) tworzyli związek konkubencki i A. B. mogła chcieć go chronić swoimi zeznaniami. Ale w momencie składania zeznań przez świadka na rozprawie A. B. i K. W. (1) byli już po rozstaniu, więc wobec A. B. odpadł motyw ochrony osoby bliskiej, a świadek przyznawała okoliczności dla siebie niekorzystne.

Z powyższych względów zeznania świadka A. B. są dla Sądu przekonujące.

Sąd pozytywnie ocenił zeznania świadków P. G. (1) i K. K. (2). Świadcowie są osobami obcymi dla stron i nie są zainteresowani wynikiem sprawy. Oboje potwierdzają, że w czasie kiedy słyszeli hałasy dobiegające z mieszkania na piętrze oskarżony K. W. (1) był w sklepie na dole i rozmawiał z P. G. (1). Żaden z w/w świadków nie ma interesu w tym, aby zeznać nieprawdę. Ponadto K. K. (2) wskazuje na okoliczności niekorzystne dla jej pracodawczyni czyli A. B.. To też świadczy o prawdomówności świadka.

Sąd nie ma wątpliwości co do wiarygodności świadków A. S., K. W. (3) i M. D.. Świadcowie nie mieli żadnych powodów, aby zeznawać nieprawdę.

Świadcowie P. G. (2) i J. D. potwierdzają tylko tę okoliczność, że Z. W. wszedł do sklepu z widocznymi obrażeniami i krzyczał, że pobił go oskarżony. Nic więcej w/w świadkowie w tej sprawie nie wiedzą.

Zeznania świadka T. M. są tylko częściowo wiarygodne. Świadek jest partnerem córki Z. W., a więc jest z nim związany rodzinnie. Wiarygodne jest, że świadek widział obrażenia u pokrzywdzonego, że pokrzywdzony poinformował go, że sprawcą pobicia jest oskarżony, ale w pozostałej części jego zeznania są niewiarygodne. Świadek zeznaje, że nie zauważył, że pokrzywdzony był pod wpływem alkoholu, że nic mu nie wiadomo, aby pokrzywdzony nadużywał alkoholu.

Te informacje od świadka są sprzeczne z zeznaniami pozostałych świadków i sugerują, że T. M. swoimi zeznaniami chce uwiarygodnić wersję Z. W..

Zeznania świadka R. K. nic istotnego do sprawy nie wnoszą.

Sąd zaaprobował wszystkie opinie biegłego chirurga , gdyż są one szczegółowe, wyczerpujące i logiczne.

Sąd zaakceptował opinię biegłego psychologa, ponieważ jest jednoznaczna, dokładna i przekonująco uargumentowana. Nie ma podstaw, aby ją kwestionować i żadna ze stron jej nie kwestionowała.

Sąd pozytywnie ocenił także opinię sądowo- psychiatryczną o pokrzywdzonej A. B. .

Pozostałe zebrane dowody podlegają aprobachie Sądu jako nie budzące zastrzeżeń.

Mając wszystkie powyższe ustalenia na uwadze Sąd stwierdził, iż w sprawie nie ma przekonujących dowodów potwierdzających winę oskarżonego i w związku z tym oskarżonego od popełnienia zarzuczonego mu czynu uniewinnił.

Z tych wszystkich względów Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.

Wyrok zmieniony wyrokiem Sądu Okręgowego w Piotrkowie Tryb. z dnia 19.12.2018r w sprawie IV Ka 780/18.